

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato 9. rujna 2022. • br. 3 • god. XVI.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

tel. 021 620 00 00

Sadržaj

3 Riječ urednice

Blagdan bl. Marije Propetoga...

s. M. Jasminka Gašparović

4 Dopustimo Gospodinu da djeluje po nama!

mons. Milan Stipić

15 Nitko se ne rađa svet, ali svatko može postati svet

Spomendan bl. Marije Propetoga...

Koje bi znakove vremena naša blaženica uočila danas?

19 Čakovec

20 Dubrovnik

22 Ivanić-Grad,

23 Marinci, Nin

24 Novska

25 Osijek

26 Plina – Stabljina, Pula

27 Subotica

29 Ugljan

30 Uskoplje, Valpovo

31 Zagreb – župa sv. Mirka

32 Zagreb – župa sv. Josipa

33 Zemunik

Kutak za najmlađe...

34 Riješi križaljku!

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica

»Velika ženo Hrvata, slava si rodnoga Blata, Korčule cijele si ponos, Marijo Propetog Isusa« – stihovi su koji su odjekivali među blaženičinim štovateljima u devetnici 20. proslave njezina blagdana u Blatu. Kao utemeljiteljica Družbe Kćeri Milosrđa doista je velika žena hrvatskoga naroda. Svojim svjedočenjem milosrđa osvajala je sunarodnjake u domovini i inozemstvu, kamo god je dospjela ona ili njezine duhovne kćeri.

Od svojih najranijih dana bila je svjesna koliko je važno da svaka žena, a osobito supruga, majka i redovnica, izgradi svoju osobnost kao vrsna žena kako je opisana u Knjizi Mudrih izreka 31,10-31. U pouci sestrama od 26. srpnja 1950. sažima svoje iskustvo žene i duhovne majke, prepoznajući ga u liku biblijske žene, na kakav je pozvana svaka žena da ga u sebi izgradi.

»Tko će naći jaku ženu?, pita se u Svetom pismu. Ne onu koja se koleba i traži oslonac u drugome, da drugi misli za nju. Živjeti tako i čekati sve od drugoga znači ne odgovoriti svrsi za koju je žena stvorena. Biti jaka žena znači biti ona koja misli, prodire, dijeli, hrani, predviđa, spašava, traži i nalazi. Sve pripravlja za sve i čini ih sretnima. I ja tražim: Dajte mi jaku ženu u Družbi! Sve trebate biti herojske žene, kreposne i nadarene svim darovima. Prije svega znanja potrebno je imati duh jake žene da uzmognete živjeti za drugoga i tako ostvariti ideal svoga života. Više nego sve blago i svi darovi koje Bog na razne načine dijeli zemlji, vrijedi jaka žena, tj. oprezna, mudra, praktična, koja se žrtvuje za svakoga. Jaka žena sve čini dobro i radi od jutra do mračka, sve proizvodi svojim rukama. Kćeri moje, budite jake žene, radeci po poslušnosti sa srcem majke svuda gdje vas providnost Božja postavi.

Velika je milost i utješno je kad Gospodin Bog i njegov preljubljeni Sin nađu takvu dušu, suradnicu koja hoće da mu pomogne u poučavanju, liječenju, radu, trpljenju, spašavanju da tako duše upoznaju i ljube Boga. (...) Žrtvujte se, mile moje, kao jake žene i ne gubite vrijeme na nevažne i nekorisne stvarčice. Morate dokazati svoju ljubav i duh požrtvovnosti za milu Družbu. Tražim i hoću jake žene, takve moja duša blagoslovljiva i bit će blagoslovljene vječno.«

Kao što je bl. Mariji Propetoga biblijski lik jake – vrsne žene bio izvor trajnoga nadahnuća u karizmi milosrđa, tako je i ona sama postala trajno nadahnucje svojim duhovnim kćerima i štovateljima.

s. M. Jasminka Gašparović,
promicateljica kauze bl. Marije Propetoga

Dopustimo Gospodinu da djeluje po nama!

**Dvadeseta proslava blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu
od 30. lipnja do 9. srpnja 2022.**

U blaženičinu rodnom mjestu Blatu na Korčuli proslavljen je njezin blagdan s devetodnevnom duhovnom pripravom uz sudjelovanje župljana, blaženičnih duhovnih kćeri i drugih redovnika i redovnica, njezinih štovatelja, hodočasnika i slučajnih putnika na proputovanju Lijepom našom. Nakon dvije godine, u kojima su zbog proglašene pandemije misna slavlja i ostali programi održavani na Plokati, trgu ispred župne crkve Svih svetih, priprava se ponovno odvijala u njezinu svetištu i samostanskom dvorištu Kuće matice Družbe Kćeri Milosrđa, a misna su slavlja svaku večer završava procesijom s blaženičnim relikvijama u njezino sjetište gdje su sudionici slavlja imali prigodu za osobnu molitvu.

Prvoga dana devetnice održana je uz samostansku kapelicu Družbe Kćeri Milosrđa na Prižbi radionica u kojoj su uz vodstvo Tončice Govorko i s. M. Julijane Beretić djeca od 6 do 12 godina oslikavala platnene vrećice s likom bl. Marije Propetoga. Ovaj je poluotok važan u blaženičinu životu jer je na njemu, po biskupovu nalogu, u kolovozu 1920. godine, u tišini i molitvi, napisala prva pravila svoje redovničke zajednice, a mjesto gdje je u šumarku sjedila i pisala nedavno je obilježeno križem i knjigom isklesanim u bijelom mramoru. Prije svete mise ovogodišnji su prvpričesnici predmoličili krunicu, uz blaženičine duhovne misli prigodne uz otajstva svjetla. Euharistijsko je slavlje predvodio ovogodišnji mladomisnik dubrovačke biskupije Ivo Markić koji je svoj praktikum proveo u župi Svih svetih u Blatu. U koncelebraciji su bili župnik župe sv. Ivana Krstitelja u Županji Robert Jugović, pastoralni suradnik u Centru za pastoral mladih »Ivan Pavao II.« u Sarajevu Ivan Matijević, a domaći župnik Želj-

ko Kovačević je nakon pozdrava predvoditelju slavlja bio na raspolaganju vjernicima za sakrament pomirenja. Euharistijsko slavlje pjesmom su pratile članice župnoga zbora mladih »Stope« sa s. M. Julijanom Beretić.

Propovjednik je govorio o Gospodinovu milosrđu u susretu s bolešću tijela i duše svojih sugrađana. Zadivila ga je njihova vjera po kojoj su ozdravljali. Prijatelji donose paraplegičara čiji su udovi bili uzeti i nije mogao sam doći do Gospodina. Bolesnoga ozdravlja, a donositelje jača u njihovoj vjeri. Također je vjerom potaknuta i bl. Marija Propetoga da ide u susret siromašnima, bolesnima, siročadi, odbačenima i ostavljenima, dovodeći ih Isusu da ih on izliječi. Ona se predala Gospodinu i tako postala sredstvo u njegovim rukama. Ugledajući se u njezin primjer dopustimo Gospodinu da djeluje po nama.

Drugoga dana je ponovljena radionica za djecu u Prigradici. Kao i svake godine skupina vjernika iz Vela Luke došla je pješice svojoj blaženici i donijela svoje zahvale, molitve i vapaje. Nakon molitve žalosnih otajstava slike krunice, uz blaženičine misli, koja su predmolile članice molitvene zajednice »Bl. Marija Petković« i Trećega reda sv. Franje, euharistijsko je slavlje predvodio župnik župe sv. Josipa u Vela Luci Mario Karatović, u zajedništву s Ivanom Matijevićem, a Robert Jugović je isповijedao. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor »Don Ivo Orebić« iz Vela Luke pod vodstvom Tončija Oreba. Predslavitelj je govorio o Isusovu pozivu cariniku Mateju kojega su njegovi sumještani doživljavali kao grešnika jer je ubirao novac za okupatora. Isus to zna i zato u njemu gleda onog stvarnog, istinskog Mateja koji želi biti drukčiji, koji želi činiti ono što je pravo. Poticaj je to da spoznamo istinu o svojim ovozemaljskim željama. Jesu li one ui-

stinu Božje? Jesu li u skladu s našom savjesti? Isus je probudio Matejevu savjest i on ostavlja svoj stol za kojim je sjedio i ide za Isusom. Treba se odreći sebe i svojih interesa, usklađivati se s Božjom voljom. I u životu bl. Marije Propetoga jedno je bila želja njezinih roditelja, a drugo njezina koju joj je Gospodin nadahnjivao i ostvario pod mudrim, očinskim vodstvom biskupa Josipa Marčelića. Ona se usklađila s tom voljom i zato je uspjela učiniti velika djela. Molimo blaženičin zagovor da nam pomogne uočiti Božju volju u životu i razlučivati je od naše.

Trećega dana radosna su otajstva krunice predmolili ovogodišnji pravopričešnici naše župe. Euharistijsko je slavlje predvodio Ivan Matijević u zajedništvu s Robertom Jugovićem, a liturgijsko je pjevanje predvodio zbor mlađih iz Vela Luke pod vodstvom Marka Prižmića. Misnik je govorio o poticaju na promjenu života u otvorenosti za novo. Očitovalo se to i u učenicima Ivana Krstitelja koji im je govorio o jednom putu, a dolazi Isus i govor o potpuno drukčijem i novom putu. Krstiteljev se nauk ni u čemu nije razlikovao od starozavjetnih nauka. Isusovi sljedbenici žive i djeluju u potpunom slobodarskom duhu, hodanju i radu. Ni kao vjernici nismo skloni promjenama i teško se odvažimo za nešto novo, posebice ako smo već ponešto stariji. A naša je blaženica bila otvorena novomu. Ona je toliko novoga duha ulila u Crkvu početkom prošloga stoljeća, ne samo u našem narodu nego kamo god je došla. Sve je činila novim u skladu s crkvenom tradicijom i zdravim razumom. Neka nas sve prati njezin zagovor.

Potom su u samostanskoj dvorani djeca OŠ »Blato« izvela igrokaz »Blago sv. Vincence«, a u nj je uvela s. M. Juliana Beretić koja je s djecom pripremila izvedbu.

Euharistijsko slavlje **četvrtoga dana** predvodio je Robert Jugović, a liturgijsko pjevanje župni zbor, dok je molitvena nakana bila za bolesne pa su potrebiti mogli primiti sakrament bolesničkoga pomazanja. Misnik je govorio o Isusovu odabiru 72 učenika. Kao što je te učenike poslao da idu u svijet i u njegovo ime čine, tako smo i mi poslani, od tад smo i mi apostoli. Nakon svake proslavljenе misse smo poslani riječju: Idite u miru! To je ostvarenje ovoga što Isus kaže onoj 72. Brojevi u Bibliji imaju simboliku. Ni jedan broj nije slučajan nego je s razlogom zapisan. Ako 12 množimo s brojem 6 dobivamo 72. Dvanaest je prvih izabranih učenika, a šest je dana za koji Biblija govori da je Bog stvarao svijet. Time ovaj evanđeoski odlomak želi reći da mi koji smo pozvani ovih šest dana trebamo činiti ono što nam Bog govori: Idite i donosite mir. A onaj sedmi dan je kada su se ova sedamdeset i dvojica učenika vratila, to je nedjeljni dan kada se Gospodin odmarao, kad je gledao i promatrao kako je sve lijepo učinio. Bio je radostan zbog toga. Dopustimo da Isusovo ime dođe našom riječi i našim djelima svugdje kamo nas Bog šalje.

Navečer je u župnoj crkvi euharistijsko slavlje za pokojnoga Stipu Kordića predslavio mons. Ratko Perić, mostarsko duvanjski biskup i trebinjsko mrkanjski upravitelj u miru, u koncelebraciji s domaćim župnikom Željkom Kovačevićem, Robertom Jugovićem i svojim tajnikom Ivanom Aničićem. Poslije mise je u samostanskoj dvorani održana promocija pokojnikove knjige »U službi Crkvi i domovini«, a predstavili su je mons. Perić i župnik Kovačević. Program je vodila predsjednica blatskog ogranka Matice hrvatske Ivana Anić, a pjevao je župni zbor mladih »Stope« uz pratnju s. M. Julijane Beretić.

Petoga dana su radosna otajstva krunice predmolila djeca, a euharistijsko je slavlje predslavio župnik župe sv. Mihovila u Vignju Josip Mudri, u zajedništvu s Robertom Jugovićem, dok je domaći župnik Željko Kovačević ispovijedao. U euharistijskom je slavlju pjevala klapa »Manina«. Propovjednik je govorio o blaženičinu opredjeljenju za Gospodina kojemu je darovala svu svoju vjernost i ljubav i odlučila mu služiti. Susrela se i s teškoćom pri odlučivanju hoće li to biti u nekom kontemplativnom samostanu ili u apostolatskom radu. Najprije se bila odlučila za kontemplativni život, ali je na biskupovu zamolbu ipak prihvatile posvetiti se apostolatskom služenju u svome Blatu. Ponizna je pred Gospodinom da bi u poniznosti, u osluškivanju njegove volje i njegova glasa, što više prepoznavala i čula ljubav koja je poziva da milosrđe pronosi svijetom. O kad bismo i mi poput nje ovim svijetom prinosili miomiris Kristove ljubavi, da jednom zajedno s njom budemo dionici njegova kraljevstva. Molimo njezin zagovor da i mi prepoznamo ljubav koja nas je stvorila, koja nas spašava i posvećuje.

Polaznici Osnovne glazbene škole »Blato« su u samostanskom dvorištu održali koncert s izvedbama na klarinetu, flauti, klaviru i trubi, uz sudjelovanje klape »Manina« koja je izvela pjesme posvećene blaženici: »Mio je cvijetak«, »Kao Marija«, »Marija dijete« i »S nama si, Majko«. Između izvedbi čitane su duhovne misli bl. Marije Propetoga.

Šestoga dana žalosna otajstva krunice, uz blaženičine misli, predmolili su vjeroučitelji i školska djeca. Euharistijsko je slavlje predvodio Robert Jugović, u zajedništvu sa Stipom Milošem, župnikom župa Očišćenja Marijina u Smokvici i sv. Petra u Čari, a župnik Kovačević je ispovijedao. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor »Don Jakov Salečić« iz Smokvi-

ce pod vodstvom Joška Kunjašića. Predslaviteљ je govorio o tri radnje koje Isus stavlja pred svakoga od nas: *odrediti, moliti ići*. Isus određuje tko će biti poslan. Smije li u tom određivanju Isus pogledati na tebe? Smije li ti reći da si ti određen za poslanje? Bez obzira na to u kojem smo staležu, svi smo kao krštenici pozvani na izgrađivanje Crkve. Gospodin je jednako zahtjevan prema svima, a da bismo prepoznali na koji smo oblik vjerničkoga svjedočenja pozvani kaže nam da molimo. Moli da prepoznaš kamo te Gospodin vodi. Svaki poziv traži od pozvanočnog da bude jednostavan, ustrajan, da sebe mijenja i izgrađuje, da bude svjestan svojih slabosti, a posebice svoje oholosti. Valja mu i zaviriti u svoje ranjeno srce i sve predati Gospodinu. Molitva nije samo puko nabrajanje potreba, nego je poticaj na duhovnu izgradnju i iskorak u veće zajedništvo s Gospodinom. U molitvi nas Gospodin oblikuje i potiče da se mijenjam. Sjetimo se kako pristupamo sakramantu pomirenja i što je ono što stavljamo pred Gospodina kao svoju slabost. Kad tako radimo svjesni smo i onog idite. Najčešće sumnjamo da nas Gospodin šalje. Stoga mu trebamo dopustiti da dotakne naše nepovjerenje i naše ranjenosti, da mu ih predamo, da nas ozdravi i izbavi iz naših strahova. Ako činimo ono na što nas Gospodin poziva i ako to prihvatišmo otvorena srca, otvoreni daru Božje milosti u nama, onda vjerujte da je sve moguće.

Sedmi dan je bio posvećen molitvi za djecu pa su žalosna otajstva krunice, uz blaženičine misli, predmolila djeca iz dječjega župnog zabora »Stope«, koji su s djecom iz dječjega vrtića »Marija Petković« pod vodstvom s. M. Julijane Beretić predvodili i euharistijsko pjevanje. Euharistijsko je slavlje predslavio Robert Karačić, župnik triju župa (Gospe od sniga u Pupnatu, sv. Martina u Žrnovu i sv. Nikole u Račiću), u

zajedništvu s Robertom Jugovićem i župnikom domaćinom.

U svojoj je propovijedi govorio o liturgijskim tekstovima koji nas dovode u osoban susret s Gospodinom. Na primjeru negdašnjega Izraela o kojem je riječ u Svetom pismu, a koji se odmetnuo od Gospodina izgrađujući žrtvenike lažnim bogovima, oslikao je današnjega čovjeka koji se također odriče svoga Boga na razne načine. Ali Bog je onaj koji uvijek računa s čovjekom i pokazuje da mu je čovjek potreban.

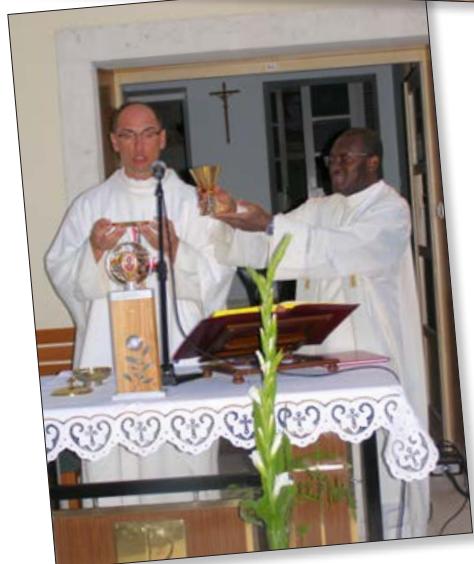
Djeca iz župnog zbora »Stope« molila su molitvu vjernika, a djeca iz vrtića »Marija Petković«, uz djecu iz vrtića »Blato« sudjelovala su u prinosu darova. Popratni je tekst čitala s. M. Juliana Beretić. Nakon popričesne molitve uslijedio je poseban blagoslov sve djece.

U 21 sat na Plokati, trgu ispred župne crkve Svih svetih, školska su djeca izvela ples – kotiljun, čiju su izvedbu, pod vodstvom Fanite Šeman, spremali posebno za ovu devetnicu. U svom pozdravu s. M. Juliana Beretić je pojasnila da kao što Kumpanjija na blagdan bl. Marije Propetoga izvede Blatski tanac i vitešku igru Kumpaniju, tako je našoj blaženici u čast društvo »Naša djeca Blato« pripremilo starinski ples kotiljun. Oni tako sudjeluju u projektu Viteškoga udruženja Kumpanija Blato pod nazivom »Revitalizacija starinskih blatskih plesova« koji sufinanciraju Ministarstvo regionalnoga razvoja Republike Hrvatske i fondovi Europske unije.

Osmoga dana je domaći župnik Željko Kovačević slavio svetu misu u blatskom Domu za starije i teško bolesne osobe, koji nosi blaženičino ime, a pjesmom je popratila s. M. Juliana Beretić. Misnik je u svojoj propovijedi ispričao priču o starici koja je htjela što prije otići s ovo-ga svijeta jer su je svi napustili, pa i Bog sâm. Molila je Boga da je uzme k sebi, a on joj je

odgovorio da je bio s njom i pružao joj ruku na razne načine – kada su joj na vrata dolazili siromah, dijete, susjed i mnogi drugi, a ona ih je sve odbila i nije ih primila. Tom je pričom pojasnio da nas Bog ne zaboravlja, nego ga mi trebamo prepoznati u svakodnevnim životnim situacijama i primiti ga. Blaženica je u svojoj karizmi milosrđa bila strpljiva njegovateljica bolesnih, a i sama je bila hrabra nositeljica križa bolesti. Njezin je duh vidljiv i u toj ustanovi koja se skrbi o starijim i bolesnim osobama kojima je potrebna tuđa pomoć. Slavlje je zaključeno molitvom i blagoslovom s blaženičnim relikvijama.

Prije večernjega euharistijskog slavlja otajstva krunice predmolile su djevojke iz zbora mladih »Stope«, koje su predvodile i liturgijsko pjevanje. Euharistijsko je slavlje predslavio Robert Jugović u zajedništvu s Ambroiseom Atakpom, profesorom ekleziologije na sveučilištu Urbaniana i župnim vikarom župe Isusa Učitelja u Rimu, a domaći župnik je ispovijedao. Predslavitelj je u svojoj propovijedi pojasnio da nas Gospodin želi usmjeriti na euharistiju i njezino značenje u našem životu, jer u svakog vjernika postoji kušnja da misu i molitvu doživi rutinski, kao ono što mora odraditi. Da svaka naša molitva ima duboki smisao, oslikao je pričom o mladiću koji je danima izgovarao molitve, ali ništa nije ostajalo u njegovoj nutrini. Mladić se pitao ima li smisla svaki dan moliti i slaviti svetu misu, svaki put iznova, ako se ništa u srcu ne događa, ako ništa ne ostaje nego sve poput vode oteče. Stoga odluči prestatи moliti. A kad je čuo za nekog mudrog starca odlučio je potražiti savjet. Starac ga je saslušao i zamolio da uzme staro sito koje je ležalo u blatu i da mu doneše vode. Više puta je mladić išao na vodu i zahvaćao sitom vodu, ali ništa nije uspijevalo donijeti do starca, pa se na kraju i naljutio što ga ovaj uvijek iznova šalje po vo-

du. Tad mu je starac pojasnio da doista ne može donijeti vodu u situ, ali je zato zbog tih pokušaja sito sad bilo čisto. Slika je to naše molitve i misnih slavlja. Pozvani smo strpljivo moliti, da poput blaženice rastemo u ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Ona je u euharistiji i euharistijskom klanjanju Bogu donosila molbe i zahvale, hvalila ga je za svu njegovu providnost kojom se skrbio za sve njezine potrebe, za siromahe i sve one koji su joj se obraćali u svojoj nevolji. Pred Boga je dolazila i sa svim svojim poteškoćama, pitanjima, nejasnoćama. Time nas poučava da i mi znamo od Boga tražiti pomoć. Dopustila je Bogu da mijenja njezin život i da je vodi! Neka i nama euharistija bude poticaj za mijenjanje našega života.«

Nakon misnoga slavlja u svetištu je uslijedilo euharistijsko klanjanje do ponoći, a sudjelovali su veliki župni zbor, članice Trećega reda sv. Franje, skupina molitelja »Bl. Marija Propetoga« i Schönstattski pokret, bratimi Svih svetih i sv. Vincence, mladi i neokatekumeni.

Devetoga dana, na uočnicu blagdana, euharistijskom je slavlju prethodila procesija iz svetišta do blaženičine rodne kuće u kojoj su sudjelovali bratimi, djeca iz vrtića »Marija Petković«, sestre Družbe Kćeri Milosrđa, župni zbor i svećenici. Vijenac su nosili predškolci u narodnim nošnjama Toni Franulović, Asja Petričević i Karlo Sardelić, a vijenac je ispod spomen ploče uz župnikovu pomoć postavila Asja. Potom se hod nastavio blatskim ulicama do blaženičina svetišta, a u procesiji je pjevao župni zbor i svirala Hrvatska glazbena udruga »Sv. Vincenca«. Molitvu Večernje su otpjevali bratimi i veliki župni zbor.

Euharistijsko je slavlje predslavio Robert Jugočić u zajedništvu s Ambroisem Atakpom, a liturgijsko je pjevanje predvodio veliki župni zbor pod vodstvom s. M. Julijane Beretić i or-

guljsku pratinju Frane Bosnića. Propovjednik je u paljenju svijeće uz blaženičin sarkofag prepoznao uskrsloga Gospodina koji je svojim uskrsnućem razbistrio temeljne pojmove našega života: oslobođio nas grijeha i smrti i donio nam život vječni, da ne gledamo više samo u zemne ostatke naše blaženice, nego da gledamo u nebo, u onu stvarnost u kojoj je ona u zagrljaju nebeskoga Oca. U Isusovu prikazanju u hramu i pitanju: Što će biti od ovoga djeteta?, gleda dvije slike. Onu kad su starac Šimun i proročica Ana susreli povijesnog Isusa i onu koja se odnosi na našu blaženicu. Za oboje se postavljalo isto pitanje. Neki su razumjeli blaženičino opredjeljenje za naslijedovanje Isusa, a neki nisu. Njoj je bilo važno sagledati tadašnju situaciju u Blatu, djecu siročad i druge u potrebi. Iako je žljelja biti podalje od svijeta, bila je otvorena duhu Božjem i poticaju svoga biskupa, čovjeka duboke vjere i molitve, mudra upravitelja svoje biskupije. Zaboravlja na sebe i svoje želje za mirom i samoćom u Božjoj blizini i prihvaća životnu stvarnost svoga Blata i dramu porača Prvoga svjetskog rata i prihvaća svoje poslanje. Ona je usmjerenja prema nebu i prema Božjoj ljubavi. Propovjednik je zapazio da je jako malo djece na svetoj misi, a mnogo ih je ispred župne crkve. Potaknuo je da se češće ide na ispunjavajući jer je to sakrament milosti koji nam je darovan. Osvijestio je i važnost praštanja u svakodnevnom životu, kao i praksi blagoslovljavanja. Blaženica nije tražila ništa, a dobila je sve – dobila je Božju ljubav koju je darivala drugima.

Blagdan

Na blagdan je u blaženičinu svetištu prije podne euharistijsko slavlje predslavio domaći župnik Kovačević u zajedništvu s dominikancem Markom Bobašem iz Korčule i mladomisnikom Mišom Pecotićem. Potom je slavio mladomisnik Ivo Markić u zajedništvu s Robertom Karačićem i asistenciju trajnoga đakona i ekonoma dubrovačke biskupije Tomislava Sikavice, a pjevao je zbor mlađih »Stope«. U ovom slavlju već tradicionalno sudjeluju djelatnici i volonteri dubrovačkoga Caritasa koji su blaženicu uzeli za svoju zaštitnicu i redovito joj hodočaste na njezin blagdan u Blato. S njima je bilo i dvoje predstavnika Caritasa barske biskupije.

U poslijepodnevnim su satima na Plokaći izvedeni »Blatski tanac« i »Kumpanjija«. Središnje euharistijsko slavlje blagdana započelo je procesijom iz svetišta kroz mjesto s relikvijarom bl. Marije Propetoga koji je nosio predvoditelj slavlja mons. Milan Stipić, križevački vladika, a sudjelovali su svećenici i ministrandi, bratimi, kumpanjoli, župni zbor, trećoredice, prvpričesnici, djeca iz dječjeg vrtića »Marija Petković«, udruga pomoraca, Hrvatska glazbena udruga »Sv. Vincenca«, Narodna glazba, sestre dominikanke iz Korčule i sestre Družbe Kćeri Milosrđa. Euharistijsko pjevanje predvodio je veliki župni zbor pod vodstvom s. M. Julijane Beretić, a svirao je Frano Bosnić. Slavlje je završilo procesijom do svetišta i zaključeno pjesmom blaženici.

Nitko se ne rađa svet, ali svatko može postati svet

*Propovijed križevačkoga vladike
mons. Milana Stipića na blagdan
bl. Marije Propetoga, 9. srpnja 2022. u Blatu.*

Draga braćo i sestre u Kristu, dragi svećenici, časne sestre i vjernici dubrovačke biskupije, dragi Korčulani i svi uvaženi gosti!

Sve vas najsrdičnije pozdravljam u ime svoje cijele križevačke biskupije i grada Križevaca odakle dolazim u vaš kraj. Čast mi je biti vašim gostom danas u ovom doista radosnom i veličanstvenom slavlju. Prvi sam put u vašem mjestu i čini mi se da živite na jednom od najljepših mjesta naše predivne hrvatske domovine, ali i cijelog Božjega svijeta. Koliko sam uspio dozнати, ovaj kraj – osim po znamenitoj povijesti, predivnoj prirodi i arhitekturi – poznat je

i po mnogim znamenitim ljudima. Među njima je svakako i današnja slavljenica, bl. Marija Propetoga. Proslavljajući njezin današnji blagdan trebamo prije svega postaviti pitanje koje je ključno za sve ljude današnjega doba: Što je to što čovjeka potakne da ostavi imetak, slavu, položaj i bezbrižan život da bi služio nekim siromašnim, zaboravljenim i malim ljudima, koji su često stranci ili potpuno nepoznati?

Najvažniji trenutak u našem zemaljskom životu jest susret sa živim Bogom. To je onaj trenutak kada mi kršćani spoznamo da onaj Bog, kojega su nam u primjerima i usporedbama opisivali naši stari, nije samo neka uspomena nego velika i silna stvarnost. On, istinit i živ, neprestano je uz nas! Kada Boga tako doživimo i steknemo iskustvo njegove stvarnosti, onda nam on šalje mnoge darove Duha – najprije dar rasta u vjeri, a zatim darove kojima mijenja našu nutrinu da bismo postali drukčiji i bolji ljudi. Jedno od najvažnijih Božjih djelovanja u čovjeku jest poziv na svetost.

Poziv na svetost je sastavni dio kršćanskoga poziva. Papa Franjo kaže da je svetost odgovor na jedno od temeljnih pitanja čovjekova postojanja: Zašto postojim? Zašto me je Bog

stvorio? Često se možemo susresti s mišljenjem da je svetost luksuz ili ekskluzivno pravo neke skupine izvanrednih ljudi u Crkvi. Svetost je naša opća vjernička i kršćanska dužnost. Radikalnost vjere i kršćanskoga poziva izražava se upravo u pozivu na svetost. Isus je to jasno pokazao u govoru na gori blaženstava: »Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski« (Mt 5,48). Pavao ističe da je svetost najvažnija zadaća svakog vjernika: »Ovo je volja Božja: vaše posvećenje« (1 Sol 4,3).

Mi jesmo grešni i nesavršeni, ali uvijek trebamo težiti k svetosti, budući da tek u njoj postižemo pravi sklad s Bogom, našim Stvoriteljem, i sa sobom. Smisao kršćanskoga života je oblikovan i određen izazovom svetoga života, usmjerenoga sjedinjenju u ljubavi s Bogom. Ostvarenje Božje volje u našem životu prolazi kroz borbe za vlastitim posvećenjem po milosti, vjeri i snazi Duha Svetoga. Naravno da svetost nije nešto apstraktno ili pasivno budući da se odnosi na stvaran život. Ona uključuje trud i napor, a podrazumijeva i duhovnu borbu i otpor zlu i grijehu. Očituje se dobrim djelima i ljubavlju, što Božja svetost i njegovo djelovanje čine i postižu u čovjeku. Čovjek, kad se odluči za svetost kao cilj svoga života, u otvorenosti Božjoj milosti, dopušta Bogu da djeluje u njemu i da živi svoj život u njegovu duhu. Zbog toga svetost ne možemo shvatiti kao savršenstvo utemeljeno i ostvareno vlastitim djelima nego na nju gledamo kao na učinak Božje ljubavi u nama. Svetost nije plod naših djela nego rezultat našega predanja Božjoj ljubavi, u sjedinjenju s Isusom Kristom, Božjom utjelovljenom ljubavlju. Nastojati postati svet znači truditi se svim silama postati što sličniji Isusu. Mi ne možemo nikada biti sveti našim ljudskim nastojanjima, već isključivo Isusovim zaslugama, koje on dijeli s nama svojom milošću. Nitko se ne rađa svet, ali svatko može postati svet

pomoću Božje milosti – molitvom, sakramentima i djelima ljubavi i milosrđa. Putovi svetosti su mnogostruki i prikladni pozivu svakog čovjeka.

Ovdje, u ovom vašem Blatu na otoku Korčuli, 10. prosinca 1892. godine svjetlo je dana ugledala Marija Petković Kovač, kao osmo dijete oca Antuna i šesto dijete majke Marije rođene Marinović, kojom se Antun oženio nakon smrti svoje prve žene s kojom je imao dvoje djece. Već kao mlada djevojka Marija je samoinicijativno okupljala djecu siromašnih obitelji koje su radile na zemljишnom posjedu njezina oca u Babini, na sjeverozapadnoj strani otoka Korčule. Poučavala ih je u vjerou nauku i glavnim predmetima pučke škole. Bila je svjesna negativnih posljedica koje bi se odrazile u životu te djece ako ne dobiju barem onaj osnovni odgoj i temeljnu pouku u životnoj dobi koja je za to najprikladnija. Marija je već tada, a i poslije u redovništvu, bila uvjerenja da je mjera ljubavi neke osobe razmjerna njezinu odnosu prema djetetu. Držala je da smo djeci dužni dati sve ono što im je potrebno, a posebice ih odgojiti da poslije i sami budu odgajatelji i učitelji svoje djece. Osim toga, vjerovala je da se preko djece mogu najbolje poučiti i njihovi roditelji, pogotovo u zabitnim krajevima.

Glava i duša Marijine obitelji bio je otac Antun, ugledan i rado viđen član blatske zajednice, poznat po svojoj jednostavnosti, plemenitosti i ponad svega milosrdnosti, posebice prema siromasima, kojih je i u tako dobrostojećem Blatu bilo podosta. Upravo su ga težaci i siromasi osobito poštivali i voljeli, a Marija piše u svojim uspomenama da su mu tu ljubav i uzvraćali. Ovdje, braćo i sestre, vidimo veoma jasno važnost zdrava

obiteljskog odnosa. Osobito je važan očinski odnos u obitelji kao temelj zdrava duha i mentaliteta novoga naraštaja. U jednoj molitvi na vjenčanju u našem bizantskom grkokatoličkom obredu se kaže: »Molimo te, Bože, za roditelje ovdje prisutnih mlađenaca jer molitve roditelja podižu temelje domova djece.«

Vrlo je zanimljivo kako nas naša blaženica poučava o temama trpljenja i požrtvovnosti. To je kraljevski put, to je najodličniji vođa izabranih duša. Prije nego je Spasitelj posvetio križ svojom smrću na njemu, on je bio drvo sramote, stratište određeno za najgore razbojnike. Ali nakon Isusove presvete muke, križ je postao slavan, križ je geslo svetaca, križ je knjiga života, križ je učitelj poniznosti, samoprijegora, ljubavi i svake kreposti. Isusove propete ruke neka nas opominju da sve što radimo, radimo u ljubavi i požrtvovnosti. Isusove probodene noge neka nas opominju da hodimo putem sveste poslušnosti i putem svetih Božjih zapovijedi. Njegova trnova kruna neka nas sjeća svete poniznosti koja mora resiti svaku redovničku dušu, a Isusov otvoren bok neka bude naša najslatka okrepa i naš zaklon, iz njega crpimo snagu u svim svojim bolima i slabocama.

Bog je sama ljubav i milosrđe. On ne sudi grešnika koji se kaje nego mu prašta po svojoj ljubavi i milosrđu, kao što je rekao Magdaleni: Opraćaju ti se mnogi grijesi, jer si mnogo ljubila. Ljubav pokriva mnoštvo grijeha! Po ljubavi i milosrđu dobivamo oprost i milosrđe. Sâmnas Isus uči u svetom evanđelju kakav će biti sud milosrdnjima i nemilosrdnjima. Imajmo ljubavi i smilovanja za svakoga, pa će i nama Isus oprostiti naše grijeha. Krist ljubavi neka u nama stanuje i vlada. Po njemu ćemo činiti djela ljubavi i oganj, što ga je on donio u naše srce, zapalit će druga hladna srca.

Što znači biti svet? Tko je pozvan na svetost? Često smo skloni misliti da je svetost cilj pridržan za malobrojne i izabrane, ali sv. Pavao, naprotiv, govori o velikom Božjem naumu i kaže: »U njemu nas Bog sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim« (Ef 1,4). Eto zašto sv. Augustin, tumačeći četvrtog poglavljeg Prve Ivanove poslanice može reći: Dilige et fac quod vis – Ljubi i čini što hoćeš. I nastavlja: Bilo da šutiš, šuti iz ljubavi; bilo da govorиш, govor iz ljubavi; bilo da ispravljаш, ispravljaj iz ljubavi; bilo da oprăštaš, oprăštaj iz ljubavi; neka u tebi bude korijen ljubavi, jer iz toga korijena ne može proizaći ništa drugo već dobro. Onaj koga vodi ljubav, koji živi ljubav u punini, toga vodi Bog, jer Bog je ljubav. Tako se pokazuje potpuno ispravnim taj izraz: Dilige et fac quod vis – Ljubi i čini što hoćeš!

Papa Franjo nas izvrsno poučava da blaženstvo i svetost nisu životni plan koji je isključivo u trudu i odricanju, već je prije svega radošno otkriće da smo Božji ljubljeni sinovi i kćeri. Nije to ljudsko postignuće, nego dar koji primamo. Sveti smo jer Bog, koji je Svet, dolazi da bi se nastanio u našim životima. Radost kršćanina nije prolazna emocija ili puki ljudski optimizam, već sigurnost da se sa svakom situacijom može hrabro suočiti, pod Božjim

pogledom punim ljubavi i u snazi koja dolazi od njega.

Draga braćo i sestre, nalazimo se u veoma nestabilnim vremenima. Miris baruta se osjeti iz susjedstva. Osim rata svi se pribjavamo i ekonomski nestabilnosti i nestošice hrane i energenata. Ovi strahovi su zaista stvarni i opravdani. Postavlja se jednostavno pitanje: Kako riješiti ove probleme i kako donijeti svijetu mir i sigurnost? Kao kršćani pozvani smo ovdje djelovati na više načina, a danas bih nabrojio tri glavna. Prvo, autentičan život po evanđelju svih kršćana. Slušanje Kristovih riječi iz evanđelja i oblikovanje svojih životnih navika i stavova prema evanđeoskim načelima. Drugo, zauzimanje za život i dostojanstvo svih ljudi. Čuvanje života nerođenih, čuvanje dostojanstva svete smrti. Uvažavanje sviju, a osobito onih u bolestima, nerođenih i potlačenih. Treće, neprekidno zajedništvo s Bogom u molitvi i svetim sakramentima, osobito u slavljenju svete euharistije. O svemu ovome nas zorno poučava vjernički život i svetački primjer bl. Marije Propetoga.

Spomenimo se, braćo i sestre, danas u molitvama svih onih koji su u patnji ili nevolji, osobito ljudi koji stradaju u ratu u Ukrajini, ali se spomenimo i žrtava svih sukoba i ratova, kao i žrtava nasilja, razvoda brakova, ponižavanja, maltretiranja i iskorističavanja. Kad Bog vidi da smo mi kršćani solidarni i puni suošćanja jedni prema drugima, jamačno će svoj blagoslov izliti na cijeli naš naraštaj.

Koje bi znakove vremena danas naša blaženica uočila?

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga 2022.

Blaženičin dan prijelaza u vječnost, 9. srpnja 1966. u Rimu, nakon njezina proglašenja blaženom 6. lipnja 2003. u Dubrovniku, užet je za liturgijski spomen koji se otad u njezinoj rodnoj župi Svih svetih u Blatu slavi kao blagdan – ove godine je to bilo već 20. put! U drugim mjestima se slavi kao spomendan, a svečanije tamo gdje djeluju sestre Družbe Kćeri Milosrđa ili gdje se više okupljaju njezini štovatelji, u domovini i inozemstvu. Ponegdje se organiziraju devetodnevne ili trodnevne duhovne priprave, u kojima posebice sudjeluju suradnici Družbe Kćeri Milosrđa okupljeni u skupine Poslanika Milosrđa ili Bisera Očeva milosrđa.

Čakovec

Euharistijsko slavlje spomendana bl. Marije Propetoga u samostanu njezine družbe i dječjem vrtiću »Marija Petković« u Čakovcu predslavio je Josip Grubišić iz župe sv. Nikole biskupa. U propovijedi je govorio o tomu da je blaženica išla stopama siromašnoga i milosrdnog Isusa i bila uz najsiromašnije cijeloga života, iako je bila iz imućne blajske obitelji. Njezina je družba jedina redovnička zajednica nastala u maloj Hrvatskoj, a raširila se na više kontinenata. Sestre Družbe Kćeri Milosrđa, kao i u vrijeme svoje majke utemeljiteljice, brinu se za djecu. U današnje vrijeme čine to vođenjem dječjeg vrtića koji kao odgojno-obrazovna ustanova pridonosi cjelovitu i svestranu odgoju djece, utemeljenu na katoličkoj vjeri prožetoj humanizmom i životnom radosti u franjevačkom duhu. U čakovečkom vrtiću rade odgajateljice s. M. Mojmirka Mašina i Ksenija Mak i kuvarica s. M. Damirka Duvnjak, a s. M. Milena Lisjak i s. M. Jelena Medved su članice njihove zajednice. U misnom je slavlju pjesmom i pokretom sudjelovalo devet mališana koji su se oprostili od svoje jasličke skupine i odlaze u drugi vrtić. Obučeni u majice s likom svoje zaštitnice bl. Marije Propetoga i njezinom porukom, svojom

razigranošću i pjesmom darivali su okupljene, a sestre su njima uručile prigodne darove. Roditelji su zahvalili sestrama na svemu što rade za djecu, župljane i Crkvu, a ponajviše na vadrini, toploj riječi i osmijehu u svakom susretu. Posebice hvala s. Mojmiri koja odlazi na svoje novo mjesto služenja u Ivanić-Gradu.

Dubrovnik

Trodnevnu pripravu i slavlje spomendana bl. Marije Propetoga u katedrali Gospe Velike u Dubrovniku predvodio je katedralni župnik Marin Lučić. Svakoga se dana prije svete misse molila krunica uz blaženičina razmišljanja. Prvoga dana trodnevnice govorio je o zavjetu čistoće: »Sad kad promatramo Mariju Petković koja kao četrnaestogodišnjakinja daje zavjet čistoće, sv. Mariju Goretti koja u dvanaestoj godini brani svoju čistoću i djevičanstvo, pitamo se gdje smo mi? Kako mi živimo? Kako mi živimo djevičanstvo? Kako govorimo mladima o predbračnoj čistoći, o celibatu, o djevičanstvu? Sablažnjava li nas to? Jesmo li mi zaista spremni tako živjeti i braniti te neprolazne vrijednosti? Živimo u Babilonu! Oko sebe vidimo sve osim čistoće! Nema više čednosti, ni čistoće! Nema više zdrava odnosa prema spolnosti. Pozvani smo svjedočiti čistoću i ispravan odnos prema spolnosti i hrabro govoriti o tomu. Mladi koji žive čistoću prije braka, pozvani su na djevičanstvo i da to spremno žive i jasno svjedoče, jer su to prave kršćanske vrijednosti.« Potom je uslijedilo klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom koje su vodile članice molitvene zajednice »Bl. Marija Propetoga«.

Drugoga dana svetu su misu suslavili župni vikar David Marijanović i Nediljko Jerkan, a predslavitelj je govorio o blaženičinu odnosu prema nebeskom Ocu i vjernike potaknuo na promišljanje o vlastitom susretu sa živim Kristom, susretu koji nas mijenja jer prepoznajemo i shvaćamo Božju neizmjernu ljubav. »Oni koji su živjeli prožeti Isusom Kristom u njima se vrlo lako prepoznaće riječ Božja kao živa i djeilotvorna. U blaženičinu je odnosu s Bogom bio važan i njezin zemaljski otac i obiteljski odgoj koji je dobila. U zemaljskom je ocu prepoznala nebeskog Oca, i iz tog se iskustva mogla otvo-

riti nebeskom Ocu koji ju je ljubio i u njezino srce izlijevao tolike milosti. Poslušna Gospodinu, u svemu se pouzdala u Božju providnost. Gospodin je nebrojeno puta u njezinom životu proviđao! Kada nije znala kako nešto riješiti, Gospodin je providio! I biskup Marčelić je nju i njezine sestre uvijek poticao na poslušnost Gospodinu i posvemašnje povjerenje u njega, a one su znale biti poslušne svome biskupu. Preko njega je blaženica prepoznavala Očev glas. Imala je iskustvo Boga kao Oca i mogla mu je biti poslušna i prepustiti se njegovoј volji. I nas Gospodin potiče da u svom srcu osluškujemo njegov glas i prepoznajmo gdje nas i kako želi upotrijebiti. Neka nas blaženica zagovara da se i mi pouzdajemo u Providnost i prepuštamo Ocu nebeskom da nas vodi.«

Nakon euharistijskoga slavlja sestre Kćeri Milosrđa koje djeluju u župi govorile su o svojoj majci utemeljiteljici i njezinoj brizi za djecu. Tako je s. M. Katarina Mihić govorila o odgoju koji je blaženica primila u svojoj roditeljskoj kući i o njezinoj čežnji da se brine o siromašnoj djeci. Misionarka s. M. Zlata Vrbić je opisala odlazak sestara u misije u Južnu Ameriku, iznoseći svjedočanstva sestara kako ih je Gospodin vodio i otvarao im put, sve do današnjega rada s djecom u školama i domovima, a posebice u školovanju siromašne djece.

Trećega je dana predslaviteљ govorio o križu u blaženičinu života: »Bila je svjesna milosti i milosrđa, da ništa sama ne može nego da joj je potrebna milost. Da je Gospodin onaj koji vodi i kad gledamo njezin život možemo se pitati kad je to sve stizala, kad je sve to uspijevala, i pisati i moliti i obilaziti svijetom. Kako je sve to stizala? Evo i mi se možemo pitati u svom životu, a svi živimo tako nekako užurbano, kako sve stići? Mislim da je tajna u tome da sve proizlazi iz molitve, iz odnosa s Gospodinom. Od malih je nogu bila svjesna Gospodinova obeća-

nja da će on biti vjeran i da će je on voditi. To je ono što mi često zaboravljamo, zaboravljamo što je nama Gospodin obećao. A blaženica se u susretu s Isusom toga uvijek sjeća. Iz križa je crpila ljubav i snagu i milost da može činiti sve ono na što je Gospodin poziva. Puno je toga što i mi možemo učiniti! Blaženica je vidjela silne potrebe oko sebe. One su i danas oko nas – gdje god se okrenemo vidimo silne potrebe, ali ako osluhnemo Gospodina onda nas on šalje upravo tamu gdje nas najviše treba.«

Nakon euharistijskog slavlja izložen je relikvijar Isusova križa i okupljeni su ostali u klanjanju uz prigodna razmišljanja bl. Marije Propheta o Kristovoj žrtvi na križu.

Euharistijsko slavlje spomendana predslaviteљ je slavio u zajedništvu sa župnim vikarom Davidom Marijanovićem i Nedjeljkom Jerkanom, a u propovijedi je promišljao o pitanju iz evanđelja: Što nam je činiti da baštinimo život vječni? I blaženica je o tomu često promišljala, pa iako je imala zemaljska blaga, prepozna-

vala je da u tomu nema ni mira ni utjehe. Ni-je, poput mladića iz Evanđelja, svoje bogatstvo pretpostavila Gospodinu, nego je njega cijeni-la iznad svega. Živimo u vremenu kad imamo svega u izobilju, ali su to sve neke površne utje-he, površan mir i u opasnosti smo da nam tako prođe sav život, a da ne upoznamo Gospodi-na i smisao svoga postojanja. Blaženica je tra-žila ono dublje u životu i upoznala ono temelj-no, upoznala je milosrdnog Oca i polako ulazi-la u njegovo milosrđe. Čovjek, kad se približi Bogu, vidi da ništa ne može sam. Trudimo se i ponešto uspijemo, ali kad se približimo Ocu milosrđa, Gospodinu, onda vidimo da je to sve njegova milost. Što si bliži Bogu, misliš da si grešniji, slabiji, svjestan si svojih slabosti. Blaženica je to iskusila i u tomu nam je uzor. Sluša-jući Božji glas i preko svoga biskupa Marčelića čula je Božji poticaj i preuzela odgovornost za ono na što je Bog poziva. To je vrlo važno i za nas danas, preuzeti odgovornost za ono na što nas Bog poziva i kamo nas šalje. Blaženica nam je pomoćnica, jer nam je blizu – svetost nije da-leko, nego je tu među nama i za nas. Kada čo-vjek pusti Boga u svoj život i kad ga stavi na prvo mjesto, onda se zaodjene dobrostivošću, poniznošću, blagošću, strpljivošću, onda pod-nosi, prašta i povrh svega postaje ljubav! Ništa ti, kršćanine, nije teško, ako posložiš prioritete! Blaženica je to napravila u svom životu i tomu učila svoje sestre.«

Župnik je zahvalio Bogu za milost prisut-nosti sestara Kćeri Milosrđa u katedralnoj žu-pi Gospe Velike i što svojom prisutnošću prate i svih njegovih 13 godina svećeništva. Na misi je katedralni zbor pod vodstvom voditeljice Petre Potrebica pjeval misu u čast bl. Marije Propetoga koju je napisala pok. Margita Ceti-nić. Slavlje spomendana nastavilo se u druženju svih sudionika.

s. M. Katarina Mihić

Ivanić-Grad

Misnim slavljem u crkvi sv. Petra apostola u Ivanić-Gradu, koje je predvodio Josip Bulat, proslavljen je spomendan bl. Marije Propetoga, a prethodila mu je trodnevna priprava u kojoj se prije euharistijskoga slavlja molila krunica uz blaženičina razmatranja o pojedinim otajstvima koju su predvodili Poslanici Milosrđa. Propovi-jedi misnih slavlja su bile posvećene tumačenju Božje riječi na primjeru blaženice i njezina dje-lovanja u karizmi Družbe Kćeri Milosrđa – poslanju milosrdne ljubavi prema Bogu i čovjeku u potrebi. U takvu poslanju u ovoj župi sestre Kćeri Milosrđa već desetljećima djeluju i svima svjedoče Očevu milosrdnu ljubav, a odnedavno im u tomu pomažu i naši župljani okupljeni u zajednicu vjernika laika pod imenom Poslanici Milosrđa. Svojim životom u župi, u obitelji i na radnom mjestu nastoje biti što vjerniji poslanju milosrđa, vjerni blaženičinoj riječi: »Sve što po-stoji, dar je tvoje ljubavi!«

Katarina Starčić, Poslanica Milosrđa

Marinci

U subotu, 9. srpnja proslavili smo spomendan bl. Marije Propetoga, a dan potom i svetkovinu Blažene Djevice Marije Kraljice mira, zaštitnice naše župe u Marincima. Za proslavu spomendana pripremali smo se trodnevnicom u kojoj smo prije misnoga slavlja molili kruniču, s litanijama bl. Mariji Propetoga i klanjali se pred Presvetim oltarskim sakramenton uz blaženičina razmatranja i moleći njezine »Hvale i zazive vječnom Ocu«, a treći dan trodnevnice molili smo križni put uz njezina razmišljanja o tom otajstvu. U nedjeljnoj svetoj misi sudjelovale su udruge iz župe Marinci, KD »Sloga« i DVD iz Stipernice, članice Društva sv. Elizabete, a vinagorska limena glazba je svirala prije i poslije svete mise. Nakon svete misе po običaju obišli smo oko oltara i častili moći bl. Marije Propetoga. Slavlje se nastavilo u radosnu druženju poslije misе, uz malu zakusku koju su pripremili župljani i sestre Kćeri Milosrđa koje djeluju u našoj župi.

Nin

U župi sv. Anselma u Ninu na proslavu blaženičina spomendana pripremali smo se trodnevnicom u kojoj se svaki dan prije svete mise molila prigodna pobožnost. Misu je prvoga dana predvodio Ivan Ćurić, a druga dva dana i na spomendan ninski župnik Jerko Vuleta. Misnići su svaki dan u propovijedi govorili o blaženičinu životu i njezinim duhovnim kćerima koje odavna djeluju i u našoj župi. Sad su s nama s. M. Česlava Čorić i s. M. Miljenka Lizatović. U ovo naše slavlje uključuju se i vjernici koji kao turisti u ovo vrijeme borave u Ninu i okolicu. Župnik je u propovijedi o blaženičini govorio kao o ženi koja je u svome poimanju i djelovanju bila ispred svoga vremena i svojim životom postala odvažan svjedok Božje ljubavi. Prva i temeljna krepost kojom je Krista svjedočila bila

Spomendan bl. Marije Propetoga...

je ljubav kojom se približavala svima, koja je od djetinjstva oblikovala njezin život, ljubav prema Bogu i čovjeku. Ta je ljubav bila pokretač njezina djelovanja, a stekla ju je već u obitelji u čijem je središtu bilo prenošenje vjere i osjetljivost za bližnje. Duboku želju za služenjem Bogu, koju je od malena osjećala, pretvarala je u konkretna djela milosrdne ljubavi. Blaženica je u svojem duhovnom pozivu i otkrivanju Božjeg plana za svoj život bila u potpunosti uronjena u život župne zajednice u kojoj je učinila prve korake pomažući u radu katoličkih društava i u briži za siromašne i bolesne. Ona je u krilu svoje župne zajednice gradila svoj vjernički identitet. Utemeljila je Družbu Kćeri Milosrđa koja danas djeluje u 12 zemalja na 3 kontinenta. Ostavila nam je svjedočanstvo ispunjena vjerničkoga života kao nadahnuće za naslijedovanje. Ona nam je u tomu i izvrsna zagovornica pa joj stoga možemo povjeriti svoje potrebe na putu vlastitoga posvećenja. Nastojmo je naslijedovati u djelotvornoj ljubavi za svakog čovjeka.

Klara Eškinja Glavan

s uvodnim blaženičinim razmišljanjima, drugi dan euharistijsko klanjanje, a treći dan molitveno-meditativni program »Kći Milosrđa«, a program su predvodili Poslanici Milosrđa. U pripravi su sudjelovali i najmlađi župljani, a treći je dan poslije euharistijskoga slavlja dječji crkveni zbor »Lukići« izveo koncert blaženici u čast. Svojom dječjom radošću i predanošću razgalili su srca svih slušatelja. Propovjednik je suslavljike uvodio u dublja razmišljanja o trima teologalnim krepostima: vjeri, nadi i ljubavi i njihovu važnost prepoznavao u blaženičinu životu i koliko je njezino djelovanje bilo u njima ukorijenjeno. Proslavu spomendana započeli smo molitvom krunice u sestarskom samostanu, a potom se u procesiji s blaženičinim moćima zaputili u župnu dvoranu gdje smo slavili misu. Propovjednik je istaknuo da je Božje milosrđe važno obilježje njegove osobe i da svatko od nas može biti dionik toga milosrđa, upravo onako

Novska

U župi sv. Luke evanđelista i ove smo se godine na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga pripravljali trodnevnicom koja se, zbog radova na župnoj crkvi, slavila u privremenom bogoslužnom prostoru, a predvoditelj svih misnih slavlja bio je Jozo Zorić, župnik župe Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Pakrac. Svaki se dan prije svete mise molilo – prvi dan krunicu

kao što je to bila i naša blaženica. Za to je važan osobni odnos s Gospodinom. Nakon popriče-sne molitve Poslanici Milosrda su obnovili svoja obećanja i još jednom pred župnom zajednicom izrekli svoje »da« služenju Isusu Kristu, po pri-mjeru bl. Marije Propetoga. Slavlje je nastavljeno u samostanskom dvorištu uz zakusku, u ra-dosti i ljepoti župnoga zajedništva.

s. M. Kristina Injić

Osijek

Proslava spomendana bl. Marije Propeto-ga u župi Svete Obitelji u Osijeku započela je njezinom molitvom »Hvala i zaziva nebeskom Ocu«, kako se i uobičajilo svakog devetog u mjesecu, kao spomenu na dan njezina premi-nuća 9. srpnja 1966. u Rimu. Euharistijskom je slavlju prethodila lutkarska predstava »Božji smiješak« koju su izveli vjeroučenici Osnovne škole »Tin Ujević«. Misno je slavlje predslavio župnik Dragutin Bedeničić, u zajedništvu sa Zoltanom Dukai. Liturgijsko su pjevanje, pod ravnjanjem s. M. Renate Lizatović, predvodila djeca iz dječjeg vrtića »Marija Petković«. Mi-snik je u ozračju predstave pitao djecu: »Što da-nas slavimo? Koga je Marija Propetoga voljela? Po čemu je ona poznata?« I djecu i odrasle pota-

knuo je na razmišljanje o Božjoj riječi i ispunja-vanju njegovih zapovijedi. Protumačio je da je blaženica bila spremna ostaviti materijalnu si-gurnost i u svemu se pouzdavala u Boga, što bi-smo i mi trebali kada nam dođu teški trenutci u obitelji. Spominjući zauzeto djelovanje djevojke Marije Petković u njezinoj tadašnjoj župi u Bla-tu i kršćansko zalaganje za potrebnike u njezi-nu mjestu, potaknuo je župljane na preispitiva-nje vlastitoga rada u svojoj zajednici. Uspore-dio je blaženičin život prije odlaska u samostan i oblačenja redovničkoga odijela i nakon toga. Blaženica nam je uzor u življenu vjere, jer je ono što je nastavila živjeti kao redovnica, već uvelike živjela i prije toga, u zauzetom pomaga-nju bližnjima. Vrtička su djeca u čast svoje za-stitnice na kraju slavlja recitirala i pjevala.

s. M. Anamarija Vučović

Plina – Stablina

Sestre Družbe Kćeri Milosrđa koje djeluju u župi Gospe Fatimske u Stablini (Ploče) za proslavu spomendana svoje majke utemeljiteljice pripremale su se devetnicom. Budući da je ove godine spomendan pao u subotu, slavljenja je redovita jutarnja misa blaženici u čast, a župna proslava blaženičina spomendana učinjena je na nedjeljnoj misi, da bi u njoj moglo sudjelovati više župljana. Misu je predslavio župnik Kristijan Perković, a liturgijsko pjevanje predvodio župni zbor. Djeca su izvela prigodnu predbru pod nazivom »Božje milosrđe u životu bl. Marije Propetoga«, odgovarajući tako na pitanje iz nedjeljnoga evanđelja o milosrdnom Samarijancu: »Tko je moj bližnji?« Blaženica je u poraću Prvoga svjetskog rata u bolesnicima i siromašnoj djeci, posebice siročadi, prepoznała svoga bližnjega. Nevolje ljudi njezina rodnoga Blata pripremile su je na djela ljubavi prema bližnjemu. U svim tim okolnostima slušala je Božji glas u svome srcu i odgovorila na molbu svoga biskupa Marčelića da ostane u Blatu i osnuje redovničku zajednicu koja bi se milosrdnom ljubavlju brinula za potrebite. Majka utemeljiteljica je govorila da bi za djecu bila dala i tisuću svojih života! Isusovu zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu živjela je do stupnja junačke kreposti zbog čega ju je Crkva proglašila blaženom. Djeca u našoj župi marljivo su dolazila na večernje probe, učili tekstove i ogledali se u glumačkim vještinama da bi što bolje izveli priredbu blaženici u čast. Znali su onu pogubnu gripu u blaženičino vrijeme, zvanu »španjolica«, koju je i blaženica jedva preživjela, uspoređivati s današnjom koronom kao vrlo sličnom bolesti.

Slavlje je nastavljeno i poslije mise, u ugodnu druženju i zajedništvu za koje su se pobrinule vrijedne župljanke i sestre Kćeri Milosrđa,

a sve je snimljeno i sačuvano za lijepu uspomenu na čemu svima zahvaljujemo i molimo da Bog svima uzvrati svojom dobrotom i ljubavlju.

s. M. Angelina Tokić

Pula

U župi Krista Spasitelja u pulskom naselju Veli Vrh, u kojoj djeluju sestre Družbe Kćeri Milosrđa, trodnevnicom s večernjim misnim slavljima pripravljali smo se na blaženičin spomendan, a predslavili su ih prve večeri domaći župnik Joel Catary, druge večeri Filip Celent,

a treće Stefano Cataldi. Svaki je dan prije mise bila pobožnost svete krunice i litanije bl. Mariji Propetoga. Svečano misno slavlje spomendana predslavio je duhovnik u pulskom Biskupijskom misijskom sjemeništu »Redemptoris Mater« Josip Kolega. Predslavitelj je svoju propovijed započeo razgovorom s djecom. Pitao ih je kakva je bila blaženica, na što su oni odgovorili da je bila dobra, sveta i lijepa. Nove generacije, napose tzv. generacija »Z«, dakle rođeni poslije 1995. godine, informatički su i tehnološki izuzetno spretni, ali žive u egzistencijalnoj nesigurnosti. Mlade generacije postavljaju mnoga pitanja, ali ne i ono: »Što mi je činiti da postignem život vječni?« Ta je generacija, i zbog velike tehnološke i virtualne zastupljenosti u svakodnevnom životu, izgubila komunikacijsku komponentu pogleda u lice. Zato je danas izuzetno važno postojanje dnevnog boravka u obiteljskoj kući, gdje se događa verbalna i neverbalna komunikacija i gdje osoba može biti ono što jest i osjećati se sigurno, to je mjesto slobode obitelji. U toj egzistencijalnoj nesigurnosti važni su nam katolički vrtići u kojima se već u najranijoj dobi prenose kršćanska načela i tako oblikuju budući ljudi koji će po tim načelima i živjeti.

Prije završnoga blagoslova djeca iz vrtića »Marija Petković«, koji djeluje u župi, pjevala su i recitirali blaženici u čast. Misnik je na kraju suslavljene blagoslovio blaženičnim relikvijama, a potom je bila prigoda za pojedinačno čašćenje relikvija. Predslavitelju i sudionicima slavlja zahvalila je s. M. Antonija Tijardović, ravnateljica vrtića i predstojnica pulske sestarske zajednice. Sestrana Družbe Kćeri Milosrda spomendan njihove majke utemeljiteljice čestitala je jedna župljanka u ime župe i zahvalila im na djelovanju u našoj župi.

Subotica

Župa sv. Roka u Subotici i vjernici drugih gradskih župa pripremali su se devetnicom na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga, svoje suzaštitnice i zaštitnice dvaju subotičkih vrtića koji nose njezino ime. U misnim je slavlјima župnik Andrija Anišić navodio blaženične misli koje oslikavaju karizmu Družbe Kćeri Milosrda i svjedočio je o uslišanjima po njeziniu zagovoru: dobiven posao, riješene financijske teškoće, dobivena pravedna rješenja sudskega procesa, uspješno iznijete rizične trudnoće i rođenje zdrave djece, čudesna ozdravljenja i slično. Iako slučajevi ozdravljenja ne ispunjavaju kriterije o crkveno priznatom čudu ipak je riječ o ozdravljenju o kojem svjedoče ozdravljeni, a i župljani već godinama, svake nedjelje, susreću te osobe i vide promjenu. Jedan dan devetnici je uvijek posvećen bolesnima, starima i nemoćima, a ove godine je 45 vjernika primilo sakrament bolesničkoga pomazanja. U »Danu milosrđa« sudionici devetnice su darovali novac obitelji u financijskoj krizi. Nedjelja u devetnici je uvijek posvećena obiteljima i djeci, pa se na obje mise okupi puno obitelji, posebice onih s manjom djecom, a među njima su i one koje su

sudjelovale na blagoslovu trudnica koji se u župi dijeli dvaput godišnje.

I misu spomendana je predslavio župnik Anišić, i to u zajedništvu s Lazarom Novakovićem, Draženom Skenderovićem i Tomislavom Vojnićem, a djeca iz vrtića »Bl. Marija Petković – Sunčica« izvela su program blaženici u čast. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor pod ravnjanjem s. M. Silvane Milan, uz orguljsku pratnju Filipa Čelikovića. Misnik je podsjetio da su prvi apostolat izvan Blata sestre Kćeri Milosrđa započele u Subotici, u dječjem domu »Kolevka«. Iako je blaženičina družba tada bila tek na početku, ona je kao majka utemeljiteljica odlučila slijediti poticaje Duha Svetoga i u pozivu koji su joj tadašnje vlasti uputile prepoznaла je Božju volju. Njezino osluškivanje Duha Svetoga i prepoznavanje znakova vremena može se preslikati na sinodski proces koji je odne davna započela Katolička crkva predvođena papom Franjom. Svrha je sinodalnog puta izgradnjom zajedništva i sudjelovanjem i poslanjem svih članova Crkve otkriti što ona treba činiti u sadašnjem trenutku da bi u trećem tisućljeću bila doista ono što Isus želi – grad na gori koji privlači mnoge da slijede njegov put ljubavi izgradnjom civilizacije ljubavi. Župnik je sinodski proces u svojoj župi i u subotičkoj biskupiji povjerio i zagovoru bl. Marije Propetoga.

Na kraju svete mise s. M. Silvana Milan, predstojnica subotičkog samostana Družbe Kćeri Milosrđa i župnik Anišić pročitali su proglašenje otvorenja proslave jubileja – sto godina prisutnosti i djelovanja sestara Kćeri Milosrđa u Subotici: *S. Silvana*: »Marija Propetog Isusa Petković, vrhovna glavarica Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje, za vrijeme svoga boravka u Beogradu 1922. godine, primila je poziv i molbu da pošalje u Suboticu, u dječji dom Kolevka, šest svojih sestara. Nakon molitve i savjetovanja sa svojim sestra-

ma Majka Marija Propetoga prihvatile je taj poziv i sa svojih šest sestara zaputila se u Suboticu 2. srpnja 1923. godine. U Kolevku su stigle 4. srpnja i ondje su uskoro započele voditi brigu za stotinu nezbrinute i narušene djece. *Župnik*: »Sjećajući se toga događaja, s ponosom, zahvalnim srcem i s velikom radošću vama koji sudjelujete u ovom euharistijskom slavlju, sestrama Družbe Kćeri Milosrđa, župljanimima naše župe, vjernicima i sugrađanima našega grada obznamujemo da ovoga časa započinje proslava jubileja – sto godina prisutnosti i djelovanja Družbe Kćeri Milosrđa u Subotici koja će trajati godinu dana. Amen. Aleluja.«

U narednih godinu dana predviđeno je održavanje nekoliko jubilejskih slavljja, uz znanstveni skup i svečani završetak proslave koji će biti iduće godine na spomendan bl. Marije Propetoga. Potom je bila prigoda za osobnu molitvu u obnovljenoj kapeli bl. Marije Propetoga, a slavlje se nastavilo agapeom u vrtićkom dvorištu.

Ugljan

U samostanskoj crkvi sv. Jeronima u Ugljanu slavlјena je misa spomendana bl. Marije Propetoga koje je predslavio Jeronim Adam Marin, prior benediktinskog samostana sv. Kuzme i Damjana na Čokovcu, s mjesnim župnikom Markom Dokozom i Ivanom Sakačem. Misnik je u blaženici prepoznao ženu koja je u svom životu uspjela živjeti krepotu i odgovoriti na zahtjeve evanđelja pa nam je Crkva stavila kao uzor i model koji nas treba ohrabriti u vjerničkome življenju. Ona je u poniznosti i siromaštvo slijedila svoga učitelja Isusa koji je bio ponizan. Spašeni smo njegovom poniznošću, ne poniženjem. Poniznost je ljubav, jer ljubav se spušta i silazi do nogu onoga koji treba ljubav. Naša blaženica je u tome slijedila Isusa! Spuštala

se do nogu svih onih siromašnih, malenih, djece, ženske mladeži koji su u ono teško vrijeme, vrijeme siromaštva trebali pomoći. Siromaštvo je vrlo blisko poniznosti. Ljubav se prije spuštanja do nogu potrebitih treba lišiti svega onoga što joj smeta, što je usporava na tom putu. Isus traži siromašno srce, ono na kojem će on odmoriti svoje srce, srce kojemu će Bog biti sve, koje neće biti ni na što navezano. To je zavjet siromaštva. Biti spreman u svakom trenutku ostaviti sve što imam i na Isusov poziv krenuti, učiniti ono što on od mene traži, spustiti se na koljena i zahvaljivati mu i slaviti ga ili spustiti se do nogu bližnjega i posluživati ga. Te kreposti siromaštva i poniznosti najjasnije se očituju i ujedinjuju u znaku Kristova križa. Taj križ bio je najjači znak njegove ljubavi. I mi bismo trebali biti privučeni silom teže tom križu, da naše srce uvijek iznova privlači Isusov križ, da mu se nastojimo sloboditi. Tako živeći osjetit ćemo onu svetu radost kojom se odlikovala i bl. Marija Propetoga i svi sveci. Prigrilji križ znači zapravo biti radostan, koliko god to zvučalo paradoksalno.

Liturgijsko je pjevanje predvodio zbor ugljanske župe Blažene Djevice Marije pod

Spomendan bl. Marije Propetoga...

vodstvom s. M. Egidije Galić. Suslavljenici su pozvani na druženje u samostanskom dvorištu uz agape koje je pripremila predstojnica s. M. Martina Vrkić sa svojim sestrama. Radost je vidjeti župljane i vjernike iz okolnih župa, ali i turiste koji su se pridružili proslavi spomendana naše blaženice.

s. M. Lana Pecotić, juniorka DKM

Uskoplje

Na svečanu proslavu spomendana bl. Marije Propetoga u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Uskoplju pripravljali smo se trodnevnicom. Na svetim misama liturgijsko su pjevanje predvodili mali i veliki župni zbor. Vjernici rado sudjeluju u proslavi spomendana blažene majke utemoljiteljice Družbe Kćeri Milosrđa čije tri sestre djeluju u našoj župi. Hvala s. Heleni, s. Janji i s. Lauri što u karizmi bl. Marije Propetoga i danas žive tako nam potrebno Božje milosrđe.

Valpovo

Župa Bezgrešnoga začeća Blažene Djevice Marije u Valpovu na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga pripravljala se trodnevnicom, a svečano euharistijsko slavlje spomendana predslavio je mladomisnik Bernard Prelčec, u zajedništvu s našim župnim vikarom Lukom Čosićem. Župni zbor pod vodstvom s. M. Danijele Škoro i orguljsku pratnju Sandre Lovrinčević predvodio je liturgijsko pjevanje. Misnik je govorio o blaženičinu djelovanju u predanju Presvetome Trojstvu, trima božanskim osobama, a tu trojstvenost je prepoznao i u drugim sastavnicama blaženičina života. U ljubavi, molitvi i dobrotvornosti koje je stekla još u roditeljskoj kući, očituje se njezino opredjeljenje za ljubav prema Bogu i čovjeku. Radinost, štedljivost i pobožnost primila je od svoje majke, a milosrdnost, pravednost i povučenost od oca. Ona sama je posebice ljubila iskrenost, radinost i jednostavnost. Znakovitost broja tri vidljiva je i u izboru blaženičina načela: prihvatanje Božje volje, ljubav prema Bogu i bližnjemu te prašta-

nje i utjeha tužnima. Propovjednik je pozvao vjernike da nasleduju blaženicu u tom njezinu trostrukom načelu, jer će tako približavati ljude Bogu. Blaženica je učila svoje sestre da neprestano hvale Presveto Trojstvo, jer tko je pobožan u tomu, ne može grijesiti.

Župni vikar Čosić je zahvalio sestrama Družbe Kćeri Milosrđa na djelovanju u župi, a uz mjesnu predstojnicu s. M. Danijelu Škoro tu su još s. M. Rastislava Bogdan i s. M. Kristina Glasnović koje uvelike doprinose župnom zajedništvu. Dječji zbor »Mirjam« otpjevao je dvije pjesme o bl. Mariji Propetoga, a potom je izložen blaženičin relikvijar, kao što se čini svakog devetog dana u mjesecu, u spomen njezine smrti 9. srpnja 1966. u Rimu. Mladomisnik je podijelio svoj mladomisnički blagoslov, a proslava spomendana nastavila se uz agape u radosnom druženju.

Blaženka Škrlec

Zagreb – župa sv. Mirka, Šestine

Župljani sv. Mirka u zagrebačkim Šestinama, sa svojim sestrama Družbe Kćeri Milosrđa, trodnevnicom su se pripravljali na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga, a predvodio ju je, u zajedništvu sa župnikom Robertom Šterterom i mons. Encom Rodinisom, šestinski sin Mate Bašić, odnedavno imenovan upraviteljem

župa u Petrinji i Hrastovici. U svojim je propovijedima isticao blaženičinu hrabrost, upornost, odvažnost, vjeru i ljubav prema malenima i odbačenima. Shvaćala je snagu euharistije koja nas kao izvor i vrhunac kršćanskoga življenja čuva za život vječni. Posebnu je važnost pridavala pobožnosti prema nebeskom Ocu, a njezina je vjera bila snaga koja je druge privlačila. Znala je podnositi križ i svoje misli oblikovati prema Kristovim mislima. Današnji čovjek ne zna što je ljubav i ide samo za ugodom, bježeći od žrtvene ljubavi.

Sva tri dana Poslanici Milosrđa i Biseri Oče-va milosrđa pripravljali su prigodan duhovni program za bolje upoznavanje naše blaženice, a liturgijsko su pjevanje predvodili dječji i župni zbor te zbor mladih naše župe.

Misu spomendana u sestarskom samostanu predslavio je naš župnik u zajedništvu s mons. Encom Rodinisom. Propovjedao je o križu

kao znaku Božje ljubavi i blaženičinoj zagleđanosti u Kristov križ. Ona je znala zašto može vjerovati u Božju providnost, jer te ne može iznevjeriti onaj koji je za te umro na križu. Kršćani se ne mogu udaljiti od križa Kristova, ni od vjere u Božje providnosno vodstvo. Vjera je duhovna stvarnost koja nam pomaže vidjeti Boga tamo gdje ga je nemoguće vidjeti bez vjere. Na nama je slijediti blaženičin primjer i poticaj nastojeći stjecati vjeru koja neće biti praznovjerje, nego zagledanost u Kristov križ i po njemu povjerenje u Božju providnost.

Za sudjelovanje u slavlju i u njegovoj pripravi u ime sestara Družbe Kćeri Milosrđa, koje od 1938. godine djeluju u našoj župi, zahvalila je s. M. Jelena Krilić.

Nataša Vujić, Poslanica Milosrđa

Zagreb – župa sv. Josipa, Trešnjevka

I ove smo se godine u trešnjevačkoj župi sv. Josipa u Zagrebu trodnevnicom pripremali na proslavu spomendana naše blaženice. Prvoga dana prije svete mise, koju je predslavio mlado-misnik Petar Belina, muška molitvena zajednica naše župe predmolila je krunicu i litanije sv. Josipu, a na svim misnim slavljima liturgijsko je pjevanje predvodio Zbor gospoda. Misnik je u svojoj propovijedi suslavljene potaknuo na razmišljanje o tomu što nam je kao Isusovim učenicima, apostolima – poslanicima, činiti. Isus nas doziva k sebi, želi da s njim provodimo vrijeme da bi nas pripremio za djelotvorno širenje radosne vijesti. Daje nam svoju vlast da svi kojima smo poslani u našim djelima prepoznaju Božju prisutnost i svemoć. I naša je blaženica svjedočila da se jedino djelotvornom ljubavi prema potrebitima iskazuje ljubav prema Bogu.

Drugoga je dana, uoči svete mise koju je predslavio Tomislav Babić, bilo klanjanje Pre-

svetom oltarskom sakramantu, a misnik je propovijedao o kraljevstvu nebeskom koje je otvoreno svima i u kojem nas čeka dobar i milosrdan Otac. Upravo je naša blaženica govorila da ljudi premalo poznaju Oca nebeskoga kao dobrog i milosrdnog pa se jako trudila o tomu govoriti i poticati na pobožnost prema Ocu nebeskom.

Trećega nas je dana prije svete mise naš župnik Damir Ocvirk u pobožnosti svetom Križu potaknuo da Gospodinu zahvaljujemo za križeve koje moramo nositi jer je put križa kraljevski put, znak da nas Gospodin ubraja među svoje. Blaženica je križ gledala kao knjigu života, geslo svetaca i učitelja poniznosti. Često je promatrala Gospodina pod križem, koji joj je bio izvor snage u svim bolima, a tako bi trebao biti i nama. Svetu je misu predslavio Filip Šešek

i govorio o Bogu koji nam uvijek prilazi i ostaje vjeran i kad se mi iznevjerimo. Pokazuje nam koliko smo mu važni i dragocjeni, unatoč našim propustima i grijesima.

Prije svete mise spomendana molili smo radosna otajstva krunice uz blaženičina promišljanja, a djeca iz vrtića »Marija Petković« recitirala su blaženici u čast. Misu je predslavio Antonio Kovačević i oslikao razliku između bogataša koji od Isusa odlazi žalostan jer se nije mogao odreći bogatstva i poći za njim i naše blaženice koja se odriče obiteljskoga bogatstva i slijedi Isusov poziv. Njezino je srce bilo uz Isusa i za Isusa – u tomu je vidjela svoje blago, a ne u zemaljskoj slavi i bogatstvu. Bogu valja prijeti ono što nam je najdraže. Taj »bezimeni« čovjek iz evanđelja to nije znao, nije uopće zapravo htio poći za Isusom i zato je ostao bezimen. Za razliku od njega bl. Marija Propetoga na Kristov poziv odgovara bezrezervno, suprotstavlja se roditeljima, odbija prosce, daje Bogu svoju samoću i odlučuje raditi za potrebitе, siromašne, starije, ostavljene, djecu... To joj je dalo slobodu i srce zaodjenuto u milosrđe te je osposobilo za put svetosti.

Na kraju misnog slavlja vjernici su mogli dobiti mladomisnički blagoslov i častiti moći bl. Marije Propetoga.

Dubravka Zavrtnik, Poslanica Milosrđa

Zemunik

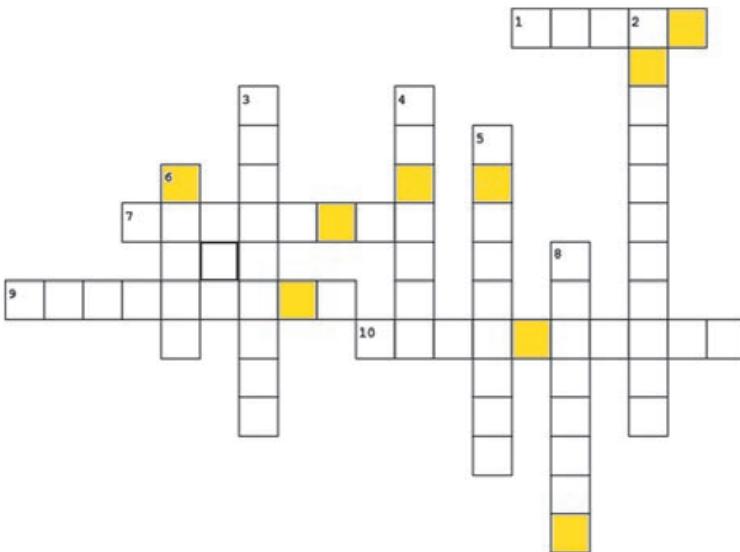
Na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga župa Kraljice Mira u Zemuniku pripravljala se trodnevnicom, a misu spomendana predslavio je župnik Gašpar Dodić u zajedništvu s Mladenom Kačanom iz Galovca. U povijedi je govorio o blaženici i njezinu povjerenju u Providnost i potaknuo nas da je u tomu naslijedujemo. Pjevači su uz pratnju s. M. Vla-

dislave Terzić pjevali blaženici posvećene pjesme, a njezina duhovna kćи s. Fátima je govorila o milosrdnim djelima svoje majke utemeljiteljice. Posebice je oslikala blaženičinu sposobnost čitanja znakova vremena i odgovaranja na te izazove. Zapitala se koje bi znakove vremena danas naša blaženica uočila i kako bi na njih odgovorila upravo ovdje u Zemuniku. Možda bi to bila posebna briga za starije, osamljene i bolesne, koji nemaju nikoga svoga, a kojima je potrebna utjeha, naročito umirućima. Župljanim je s. Fátima ponudila ovu službu milosrđa, koju je gotovo cijeli svoj redovnički život s velikom ljubavlju obavljala u duhu karizme Družbe Kćeri Milosrđa, iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Pjesmu »Mio je cvijetak«, koju su sestre rado pjevale svojoj majci utemeljiteljici, i u ovoj su prigodi otpjevale s. Radoslava i s. Fátima, a na taj uvod nastavila su djeca i zbor recitirajući i pjevajući uz osmišljene pokrete sa zastavicama u rukama. Bilo je to lijepo slavlje ljubavi prema Bogu i čovjeku u blaženičinoj karizmi milosrđa što su vjernici potvrdili ogromnim pljeskom i zajedničkom molitvom svojoj blaženici »Bože, Oče dobri«. Nakon otpusnoga blagoslova slavlje se nastavilo u župnoj dvorani u radosnu zajedništvu uz hranu i piće.

s. M. Fátima Kršlović

Riješi križaljku!

Vodoravno

1. Suprotno od malen
7. Osobe slabog imovinskog stanja
9. Mjesto beatifikacije bl. Marije Propetoga
10. Tajna sreće, vrlina uljudnih

Okomito

2. Omiljeni papa Hrvata
3. Žena koja se posvetila Bogu u Crkvi
4. Razgovor s Bogom
5. Zemni ostatak sveca
6. Prvi Božji dar
8. Djelotvorna ljubav

anagram (rješenje iz žutih polja):
----- -----

Molitva

bl. Mariji Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru

bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega

i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.

On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijekove vjekova.
Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Nelija Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu, sudionici događanja, privatne i Franko Anić.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stabljina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale
europске zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20
USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostanblato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25,36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«
bl. Marija Propetoga**

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnjih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Kunski i devizni račun:

IBAN: HR6824080021100022172

SWIFT/BIC: PAZGHR2X

Partner banka d.d. Zagreb

HR-10000 Zagreb, Vončinina 2

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

tel. 01/46 36 797; faks 01/46 77 986

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

**Naslovница – Procesija blatskim ulicama
na blagdan bl. Marije Propetoga,
9. srpnja 2022.**

Bog za svoja djela ne treba nijedno stvorenje. On neće od nas tražiti velikih žrtava, misija ni djela jer ih može i bez nas ostvariti. Ali želi da mu iz ljubavi prikažemo svoju poslušnost i radosno vršimo njegovu svetu volju, iako ne vidimo uspjeh naših dužnosti. Ljubav prema Bogu nije u lijepim riječima, nego u radosnoj poslušnosti. Isto tako, nije svetost u osjetnoj ljubavi koja je mladenačka želja ili iluzija. Ne, prava ljubav se dokazuje blagom i poniznom poslušnošću.

bl. Marija Propetoga